

**Magiczny
Kraków**

Andrzej Gołaś

2020-05-26

Prezydent od 29 października 1998 r. do 19 listopada 2002 r.

Biogram przytoczony za publikacją „Poczet krakowski” z 2010 r.

Inżynier automatyk, profesor nauk technicznych, senator Rzeczypospolitej Polskiej. Urodzony w 1946 roku w Krakowie w rodzinie inteligenckiej. Ukończył Wydział Elektrotechniki, Automatyki, Informatyki i Elektroniki Akademii Górniczo-Hutniczej (AGH), doktorat w 1974 roku, habilitacja w 1985 roku. Tytuł profesora otrzymał w 1995 roku. W latach 1996–1999 był prorektorem ds. ogólnych AGH. Należy do licznych krajowych i zagranicznych towarzystw naukowych. Był między innymi członkiem Komitetu Akustyki, Zespołu Diagnostyki Technicznej Komitetu Budowy Maszyn Polskiej Akademii Nauk. Został też ekspertem ministra ochrony środowiska oraz ministra edukacji narodowej.

Od 1980 roku w NSZZ „Solidarność”. Współzałożyciel organizacji związkowej na AGH, członek nielegalnej Komisji Zakładowej NSZZ „Solidarność” działającej po 13 grudnia 1981 roku. W stanie wojennym został aresztowany za organizowanie strajku. W latach 1990–1992 był członkiem Zarządu Regionu Małopolska NSZZ „Solidarność”. W 1990 roku szef kampanii wyborczej Lecha Wałęsy w Regionie Małopolska. Należał do Koalicji Konserwatywnej, od 1997 roku do Ruchu Społecznego Akcja Wyborcza Solidarność (RS AWS). W 2002 roku wstąpił do Platformy Obywatelskiej Rzeczypospolitej Polskiej.

W październiku 1998 roku został powołany przez Radę Miasta Krakowa III kadencji, z wniosku Klubu Radnych RS AWS, na urząd prezydenta miasta. Kontynuując wzbudzające kontrowersje studia nad planem urbanistycznym, zapoczątkował prace nad scaleniem wielu częściowych planów rozwojowych miasta w Strategię Rozwoju Krakowa, przyjętą w 1999 roku. W jej realizacji położono nacisk na inwestycje, realizując między innymi: węzeł ulic Jana Pawła II i Stelli-Sawickiego, skrzyżowanie ulic Monte Cassino i Praskiej, estakadę w ciągu ulic Lublańskiej i Opolskiej, ul. Nowotarską, ul. ks. Tischnera, wiadukty kolejowe w ciągu ulic: Wrocławskiej, Igołomskiej, Klimeckiego, połączenie Krakowskim Szybkim Tramwajem Kurdwanowa z ul. Wielicką. Wymienione zostały nawierzchnie jezdni i chodników Rynku Głównego, ulic Szewskiej, Brackiej, Piłsudskiego. Rozpoczęto budowę ciągów ulic Turowicza, Wita Stwosza oraz estakady nad ul. Wielicką. Wybudowano mosty Zwierzyniecki, Kotlarski i Wandy. Powstał tor kajakarstwa górskiego przy ul. Kolnej. Wybudowano 18 szkolnych sal gimnastycznych oraz utworzono sieć gimnazjów i liceów. Sprywatyzowane zostało w całości lecznictwo otwarte w Krakowie.

Na przełomie wieków Kraków otrzymał tytuł Europejskiego Miasta Kultury, co uświetniono finałem Festiwalu „Kraków 2000”. Przyjęto szereg średniookresowych planów rozwojowych, w tym dotyczących bezpieczeństwa publicznego, ochrony przeciwpowodziowej, zaopatrzenia w wodę, mieszkalnictwa, opieki społecznej, rozwoju przedsiębiorczości. Z programami korelował Wieloletni Plan Inwestycyjny przyjęty na lata 2000–2004, wspierany ofensywną polityką finansową (obligacje miejskie, kredyty, środki unijne), prowadzoną przy współpracy między innymi z Europejskim Bankiem

**Magiczny
Kraków**

Odbudowy i Rozwoju. W 2001 roku Kraków przystąpił do Międzynarodowego Związku Hanzy, w roku kolejnym miasto zostało członkiem Stowarzyszenia Miast i Regionów na Rzecz Kultury „Les Rencontres”. W okresie tym zawarto umowy o partnerskiej współpracy z Mediolanem i Sewillą oraz odnowiono umowy o współpracy z miastami: Edynburgiem, Frankfurt nad Menem, Bratysławą i Orleanem.

Reprezentując Kraków, Andrzej Gołaś był prezesem zarządu Fundacji Unia Metropolii Polskich oraz przewodniczącym Komisji Edukacji i Kultury Rady Europy w Strasburgu. Od 1 stycznia 1999 roku, po wprowadzeniu w życie trójstopniowego podziału administracyjnego kraju, jako prezydent wykonywał także kompetencje starosty grodzkiego.

Po zakończeniu kadencji prezydenckiej w listopadzie 2002 roku powrócił do pracy naukowej. W latach 2005–2007 był senatorem VI kadencji z listy Platformy Obywatelskiej w okręgu krakowskim, w Senacie RP zasiadał w Komisji Gospodarki Narodowej oraz Komisji Rolnictwa i Ochrony Środowiska. Był przewodniczącym delegacji Sejmu RP i Senatu RP do Inicjatywy Środkowoeuropejskiej (ISE). Odznaczony Złotym Krzyżem Zasługi Republiki Austrii i Złotym Krzyżem Zasługi Republiki Włoch. Mieszka w Krakowie. Pracuje na AGH na stanowisku profesora zwyczajnego, jest kierownikiem Katedry Systemów Energetycznych i Urządzeń Ochrony Środowiska.